

[Gilstrup]

danske befolkning ind, at det er vekselererne og børslipperne i Humlebæk, der køber lystbåde på kredit osv., der skal undgælde for dette, men det er jo ikke sandheden. Sandheden er, at afgiften først og fremmest vil ramme hårdt socialt. Også denne søjle kunne man holde et langt weekendseminar om, men lad det være nok her i dag at henvise til den fortrinlige opregning, som vi alle sammen har dyrket i mortensaftensforslaget fra SF.

Og lad os så gå til den tredje søjle, og det er, at den nationaløkonomi – som de kalder det – som man bygger på fra regeringens side, er så hul og forløjet, som noget kan være. Man udtrykker det i forskellige fagre vendinger, som viser sig i virkeligheden absolut intet korrekt at indeholde.

Man siger: Det er Folketingets opgave at begrænse privatforbruget. Hvad er det dog for noget sludder? Hvis Folketinget har en økonomisk hovedopgave, er det da at udvide privatforbruget. Når man fører økonomisk politik, er der da ikke noget mere vigtigt, end at de fem millioner danskere kan få så gode privatforbrugsmuligheder som overhovedet opnåeligt, og den tro, de har, der sætter indiske enker på bælet og brænder dem, fordi målet er at tilføje folk lidelser, er jo faktisk af præcis den samme skuffe som regeringens, når den siger: Jamen vi skal begrænse privatforbruget. Vel skal vi ej, og da slet ikke i en tid, hvor vi reelt har en million arbejdsløse her i Danmark; da skal vi i allerhøjeste grad udvide privatforbruget. Betalingsbalanceproblemerne stammer udelukkende fra, at vi har for lav en produktion og for højt et offentligt forbrug her i landet. Privatforbruget må aldeles frikendes i relation til alt, hvad der hedder betalingsbalanceproblemer.

Så udtrykker man tingene på en lidt anden måde. Det gjorde f.eks. De Konservatives ordfører i dag. Han sagde: Vi skal begrænse gældsætningen. Uh, det lyder ækelt for de velfunderede grosserere ude på Strandvejen. Gældsætning er noget væmmeligt noget. Nej, opsparing, kære venner, det er opsparing, vi skal have!

Det hører fuldstændig til i samme klasse, som når man siger: Vi skal begrænse disse kvindfolks seksuelle lyster, for det er virkelig noget grimt noget at gå i seng med mandfolk! Men mænd, de skal være mandige, og de skal gå i seng med kvinder. Det er aldeles meningsløst at sige, at vi skal begrænse gældsætningen,

men udvide opsparingen. Enhver gældsætning forudsætter en opsparing, og enhver opsparing munder ud i en gældsætning, fordi de penge, der er opsparet – hvis ikke lige præcis de ligger i 500 kr.-sedler inde under hovedpuden – simpelt hen bliver anvendt til at låne ud, altså med henblik på gældsætning. Derfor er det det rene skinbarlige vrøvl. Tværtimod skal et samfund, der skal fungere nogenlunde ordentligt, have rigeligt med gældsætning og rigeligt med opsparing. De to ender mødes, og det er jo simpelt hen det, der fører til, at et moderne samfund fungerer hensigtsmæssigt: at de, der har overskud, låner ud til dem, der har underskud. Men i stedet for ser man det ud fra den puritanisme, der muligvis trives i visse borgerlige vælgerforeninger med en gennemsnitsalder på 62½ år, for der er jo simpelt hen tale om en generationsbeskatning. De, der er nettodebitorer – og det er jo kun nettogæld, der rammes af dette her – er stort set folk under 43½ år, som har måttet sætte bo, købe barnevogn og parcelhus, og hvad de nu ellers har måttet gældsætte sig for at få; eventuelt har nogle etableret sig med firma, mens de, der er over 43½ år, og som har arvet og efterhånden har slidt ned på afdragene i parcelhuset, er kreditorer, og derfor er det bare en ond generationsbeskatning. De, der er i den generation, hvor man er medlem af borgerlige vælgerforeninger, bliver ikke ramt af dette, mens de, der ikke er medlem af borgerlige vælgerforeninger, bliver ramt. Og hvis det er forældre og børn, det drejer sig om, bliver de af dem ramt, der ikke kan gå op til sagføreren inde i købstaden og sørge for, at den unge generation ikke får nogen gæld ved, at de får arveforsku el. lign. Det er det, der ligger bag ved det med gæld og opsparing.

Det er da rigtigt, at når man graver meget, meget dybt ned i det dynd af fraser, usandheder og propaganda, som er udspreedt i forbindelse med denne kartoffelkur, kan man finde et vist grundfjeld, der er rigtigt, nemlig at det er rart, hvis opsparingen kan kanaliseres hen i retning af oprettelse af danske erhvervsvirksomheder med fremragende teknologi, hvis man altså anbringer opsparingen i produktivt arbejde med et kapitalapparat, som er konkurrencedygtigt over for Fjernøsten, og som er på højde med teknikken dér. Det har bare intet med dette her at gøre, for så skal man hen i et helt andet kapitel i skattelovssamlingen, endda et af de første